

1. *Az e-learning mint távoktatás.* A legtöbb ember az e-learningre még mindig a távoktatás, a weben keresztül elérhető oktatás szinonimájaként tekint. Valójában az e-learning sikeres formái közé tartoznak az interneten hozzáférhető tanfolyamok, amelyek egy konkrét modult vagy témakört fednek le vagy egyes tantárgyai valamilyen képzésnek. Legtöbb esetben azonban a web egyfajta levelező oktatást biztosít, elektronikus formában, nem többet.
2. *Az e-learning mint oktatást szervező szoftver.* Az e-learning másik jelentős sikere a kurzusmenedzsment-szoftverek – legismertebb ezek közül a BlackBoard és a WebCT – kifejlesztése és elterjesztése. Ezek lehetővé teszik mind az online kurzusszervezést, mind pedig az anyagok hozzáférhetővé tételét. Az elsősorban a felsőoktatásban használatos kurzusmenedzsment-eszközök számos intézményben kapcsolatot teremtenek az oktatók és a diákok, az egyes diákok, valamint a diákok és a források között. Weben teszik közzé a tanfolyami beosztásokat és a feladatokat, a letölthető jegyzeteket. Egyre inkább terjed a tesztek, az elektronikus értékelések fejlesztése a rendszerek részeként.
3. *Az e-learning mint elektronikusan közvetített tanulás.* A harmadik kategória – amely eredendően a legnagyobb figyelmet vonja magára – magára a tananyagra összpontosít és kevésbé annak közvetítésére. Ez a kategória magában foglalja a termékek, szolgáltatások és alkalmazások egész sorát, a vizsgára felkészítő tanfolyamokat a hallgatók számára. Komplex, integrált tanulócsomagokról van szó, tantárgyelemekről, amelyek rengeteg jelenséget képesek szimulálni, a kémiai reakcióktól a társadalmi interakciókon keresztül a zenei kompozícióig. Részei lehetnek a rendszernek olyan eszközök is, mint a Macromedia Dreamweaver és Flash, amelyek segítenek a diákoknak abban, hogy megalkossák saját honlapjukat és prezentációikat. Az e-learning ezen komponense, mely tartalmazza a CD-ROM-okat csakúgy, mint a weboldalakat, melyek az egyetemi jegyzeteket teszik hozzáférhetővé, egyre nagyobb mértékben integrálódik a termékekbe. Bár meglehetősen divergensnek tűnnek, ezekben a termékekben és forrásokban közös az interaktív, elektronikusan közvetített tanulás.

Az e-learning meghatározásai közül az EU e-learning-definíciója a legtágabb (*European Commission eLearning Action Plan 2001*³), egyben az elmúlt években következetesen, változatlan formában idézett definíció, amely az uniós (oktatás)politikai fejlesztési elképzelések és a technológia változásának ellenére megőrizte relevanciáját. Eszerint az e-learning a korszerű multimédiatechnológiák és az internet alkalmazása az oktatás minőségének javítása érdekében, elősegítve a forrásokhoz való hozzáférést, az információcserét és az együttműködést.⁴

Ez a meghatározás meglehetősen széles keretet biztosít az e-learning számára. Az oktatás minőségének javítása tekintetében a megfogalmazás nem túlságosan konkrét, hiszen ennek módszereit nem említi. Ugyanakkor a hozzáférés, az ún. *access* tulajdonképpen visszaautal a nyitott képzés eredeti fogalmaira: az *open learning*, illetve az *open and flexible learning* angol szakkifejezések első eleme, az *open* lényegében az *open access*ből, vagyis a szabad hozzáférésből származik.

Az e-tanulás rendszerszerű meghatározása. Az e-tanulás olyan, számítógépes hálózaton elérhető nyitott képzés, amely a korábban felsorolt elemeket együttesen jeleníti meg, azaz

- a képzés legnagyobb részének szervezését;
- a tutor–tanuló (esetleg a tanuló–tanuló) kommunikációt;
- a számítógépes, interaktív oktatószoftvert

egységes keretrendszerben teszi hozzáférhetővé a tanuló számára.⁵